

W sytuacji gdy uproszczony wniosek złożony do krajowego organu ochrony konkurencji ma węższy zakres przedmiotowy niż wniosek o zwolnienie z kary złożony do Komisji, ten organ krajowy nie jest zobowiązany skontaktować się z Komisją lub z samym przedsiębiorstwem w celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo to stwierdziło istnienie konkretnych przykładów bezprawnych zachowań w sektorze, który to jakoby miał być objęty tym wnioskiem o zwolnienie z kary, lecz nie wspomnianym wnioskiem uproszczonym.

- 3) Przepisy prawa Unii, a w szczególności art. 101 TFUE i rozporządzenie nr 1/2003, należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie przyjęciu przez krajowy organ ochrony konkurencji – w takich okolicznościach jak te w postępowaniu głównym – uproszczonego wniosku o zwolnienie z kary przedłożonego przez przedsiębiorstwo, które nie złożyło do Komisji wniosku o całkowite zwolnienie z kary, lecz jedynie wniosek o obniżenie grzywnien.

(¹) Dz.U. C 462 z 22.12.2014.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 21 stycznia 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa – Łotwa) – Valsts ieņēmumu dienests/Artūrs Stretinskis

(Sprawa C-430/14) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne — Unia celna — Wspólnotowy kodeks celny — Artykuł 29 ust. 1 lit. d) — Ustalanie wartości celnej — Rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 — Artykuł 143 ust. 1 lit. h) — Pojęcie „osób powiązanych” do celów ustalenia wartości celnej — Więzy pokrewieństwa lub powinowactwa pomiędzy kupującym będącym osobą fizyczną a dyrektorem spółki, która sprzedawała towary]

(2016/C 098/14)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Valsts ieņēmumu dienests

Strona pozwana: Artūrs Stretinskis

Sentencja

Artykuł 143 ust. 1 lit. h) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 46/1999 z dnia 8 stycznia 1999 r., należy interpretować w ten sposób, że kupującego będącego osobą fizyczną i sprzedającego będącego osobą prawną, w ramach której krewny owego kupującego ma możliwość wywarcia rzeczywistego wpływu na cenę sprzedaży towarów z korzyścią dla kupującego, należy uznać za osoby powiązane w rozumieniu art. 29 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 82/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r.

(¹) Dz.U. C 421 z 24.11.2014.